سه‌شنبه ۲ دی ۱۳۹۹
۷ جمادی‌الاول ۱۴۴۲. شماره ۲۰۵۵۵
خراسان روزنامه صبح ایران

در گفت‌وگوی خراسان با دکتر بحرینی عضو کمیسیون تلفیق بودجه بررسی شد

۴ نقد صریح به لایحه بودجه ۱۴۰۰

کشور ثروتمندی هستیم با دولت هایی به شدت فقیر!

محمد حقگو- لایحه بودجه ۱۴۰۰ را می‌توان خبرسازترین لایحه بودجه سال‌های اخیر دانست که نقدهای زیادی را برانگیخته است. حجت الاسلام دکتر حسین زاده بحرینی، نماینده مردم مشهد و کلات در مجلس شورای اسلامی، به عنوان یک اقتصاددان و چهره اقتصادی با سابقه مجلس، حرف های شنیدنی و نقدهای جالب توجهی درباره لایحه بودجه دارد. در این گفت و گو اشکالات لایحه بودجه ۱۴۰۰ از جمله تراز عملیاتی منفی، وابستگی بودجه به نفت، بدهکار کردن دولت برای هزینه های جاری و درآمدهای اندک دولت با وجود ثروت زیاد کشور مورد بحث قرار گرفته است.

گفت‌وگوی خراسان با عضو کمیسیون اقتصادی مجلس را که عضو کمیسیون تلفیق بودجه است در ادامه بخوانید:

■ **خراسان: با توجه به لایحه بودجه سال آینده، نظر شما درباره این لایحه چیست؟**

دکتر بحرینی: معیار من برای ارزیابی بودجه کشور در همه سال هایی که دولت بودجه را تقدیم می کند، تراز عملیاتی بودجه است. از نظر من، دولت زمانی موفق است که بتواند بودجه‌ای با تراز عملیاتی صفر تنظیم کند. اگر هم قرار است تراز عملیاتی بودجه منفی باشد، با کسری کمتری بودجه را ببندد و تقدیم مجلس کند. از این رو، روشن است که بودجه تقدیمی را بودجه خوبی نمی دانم چون تراز عملیاتی آن، به شدت منفی است.

■ **سوال: شما تراز عملیاتی بودجه را معیار قضاوت درباره لایحه تقدیمی دولت می دانید. منظورتان از تراز عملیاتی بودجه چیست؟**

هر دولتی به هنگام تنظیم بودجه، اولین کارش این است که بررسی کند چقدر درآمد دارد؟ در ادبیات بودجه نویسی منظور از درآمد دولت، فروش دارایی های سرمایه ای ملی و فروش اوراق بدهی دولت نیست. درآمد دولت، وجوهی است که حاصل کار و دسترنج دولت باشد. مهم ترین آن هم مالیات است. مالیات را دولت ها از مردم در ازای خدماتی که باید به مردم ارائه دهند، می گیرند. اساساً یکی از شاخص های پیشرفته بودن دولت ها و اقتصادها این است که نسبت مالیات به کل بودجه دولت چقدر است. این نسبت کاملاً نشان می دهد که دولت چه میزان در حوزه درآمدسازی موفق است؟ از سوی دیگر، هزینه دولت نیز آن چیزی است که برای اداره امور جاری کشور باید هزینه شود. بودجه‌ای قابل قبول است که درآمدهای دولت، تکافوی هزینه هایش را بکند یعنی تراز عملیاتی (که حاصل کسر هزینه ها از درآمدهاست) مثبت یا صفر باشد. اما اگر درآمدهای دولت تکافوی هزینه ها را نکند، به معنی این است که دولت بیش از درآمد واقعی اش، برای خود خرج تراشیده است. مثل بودجه کشور ما. با یک نگاه سریع به لایحه بودجه متوجه می شویم که کل درآمد قابل حصول دولت در سال ۱۴۰۰ مبلغ ۳۱۷ هزار میلیارد تومان است. در حالی که مجموع هزینه هایی که دولت قرار است انجام بدهد (غیر از هزینه های عمرانی و غیر از بازپرداخت اصل و سود اوراقی که سال های قبل منتشر کرده)، ۶۳۷ هزار میلیارد تومان است. به عبارت دیگر، بودجه دولت بر اساس لایحه تقدیمی، ۳۲۰ هزار میلیارد تومان کسری دارد. ۳۲۰ هزار تومان تراز عملیاتی منفی!

■ **خراسان: خوب، این تراز عملیاتی منفی از کجا باید جبران شود؟**

در سال هایی که ما تحریم نبودیم و نفت فراوانی فروش می شد، درآمد نفت جبران این کسری را می کرد و هیچ کس هم متوجه کسری تراز عملیاتی بودجه نمی شد. سال هاست که تصمیم گرفته ایم نفت را از بودجه کشور حذف کنیم اما توفیق چندانی در این مسیر نداشته ایم. البته وابستگی بودجه به نفت در سال های مختلف تغییر کرده و در بعضی سال ها کمتر شده؛ امانکته جالب توجه این است که این کاهش وابستگی بودجه به نفت، هیچ وقت با اراده و خواست دولت و مجلس نبوده است. به عنوان مثال، اگر به بودجه ۹۹ دقت کنید می بینید که هم در قانون و هم در عمل، وابستگی بودجه به نفت کم شده. چرا؟ چون امکان فروش نفت را نداشته ایم. این بدان معناست که ما به عنوان دولت و مجلس، اراده جدی برای تحقق ایده و آرمانی که رهبری مطرح فرمودند، نداشته‌ایم.

حالا با همین شاخصی که عرض کردم، لایحه بودجه امسال را نگاه کنید. می بینید که دوباره سهم نفت در بودجه زیاد شده است. دولت در این لایحه چه کار کرده؟ عدد بالایی (نزدیک به ۲۰۰ هزار میلیارد تومان) درآمد از محل فروش نفت پیش بینی کرده. بعد هم گفته اگر احیاناً نتوانیم بفروشیم، اوراق نفتی می فروشیم، پولش را می گیریم، هروقت تحریم ها برداشته شد، نفت آن را تحویل می دهیم، اگر هم تا سر رسید تحریم ها برداشته نشد، اصل و سود اوراق نفتی را به دارنده آن پرداخت می کنیم. با این حساب، شما اگر مجموع درآمد حاصل از صادرات نفت و فروش اوراق نفتی را جمع بزنید و با بودجه کشور مقایسه کنید، متوجه می شوید که سهم نفت در بودجه کشور در لایحه بودجه ۱۴۰۰ به شدت افزایش یافته است. این هم دومین دلیل برای این که بگوییم لایحه ای که تقدیم شده، لایحه‌ای نیست که مطابق با نگاه بلند مدت جمهوری اسلامی ایران بوده و قابل دفاع باشد. البته اگر امر دایر باشد بین این که نفت را در بودجه بگذاریم، مخصوصاً در شرایطی که با تحریم مواجه ایم و فروش نفت به سادگی میسر نیست، یا رسماً بگوییم چون دولت درآمد کافی ندارد، می خواهیم از طریق انتشار اوراق از مردم استقراض کنیم، از منظر اقتصادی گزینه دوم ارجح است. دولت هم در لایحه بودجه ۱۴۰۰، یک نوع تقدم و تأخر قائل شده. به این معنی که اگر به هر دلیل، به اندازه ای که پیش بینی کرده (دو میلیون و ۳۰۰ هزار بشکه در روز) نتوانست نفت بفروشد، به همان اندازه اوراق منتشر خواهد کرد.

> با یک نگاه سریع به لایحه بودجه متوجه می شویم که کل درآمد قابل حصول دولت در سال ۱۴۰۰ مبلغ ۳۱۷ هزار میلیارد تومان است. در حالی که مجموع هزینه هایی (غیر از هزینه های عمرانی و غیر از بازپرداخت اصل و سود اوراقی که سال های قبل منتشر کرده)، ۶۳۷ هزار میلیارد تومان است. به عبارت دیگر، بودجه دولت بر اساس لایحه تقدیمی، ۳۲۰ هزار میلیارد تومان کسری دارد. ۳۲۰ هزار تومان تراز عملیاتی منفی!

■ **خراسان: فروش اوراق به معنی بدهکار کردن دولت و ایجاد مشکل برای دولت آینده نیست؟**

این که گفته می شود با انتشار اوراق، دولت خیلی بدهکار می شود و دولت های بعدی دچار مشکل خواهند شد، حرف غلطی نیست؛ اما باید توجه داشت که بدهی دولت به مردم اصلاً پدیده غیر متعارفی نیست. خیلی دولت های دنیا به مردمشان بدهکارند. درست است اگر ضرورت نباشد، نباید اوراق منتشر کرد ولی به طور قطع اگر ضرورتی در کار باشد، استقراض دولت از مردم، بهتر از استقراض دولت از بانک مرکزی است. استقراض مستقیم دولت از بانک مرکزی به دلایل فنی بدتر از انتشار اوراق و استقراض از مردم است. البته واضح است که انتشار اوراق منطق خاص خودش را دارد. هیچ دولتی در شرایط عادی برای جبران کسری تراز عملیاتی بودجه یعنی برای هزینه های جاری اش، اوراق میان مدت و بلندمدت منتشر نمی کند. انتشار اوراق میان مدت و بلندمدت در دنیا خیلی رایج است؛ امانه برای حقوق کارمندان دولت و پرداخت یارانه؛ بلکه برای اجرای طرح های عمرانی، صنعتی و خدماتی کلان که پس از بهره برداری بتوان با درآمد حاصل از خود طرح، اصل و سود اوراق مربوط به آن طرح را بازپرداخت کرد.

■ **سوال: اجازه بدهید کمی به عقب برگردیم. اصلاً چرا تراز عملیاتی بودجه ما منفی است؟**

این اتفاق تقریباً در همه کشورهای نفت خیز در دنیا افتاده است. کشورهای اندکی را می شناسیم که با وجود داشتن منابع سرشار نفت یا گاز، توانسته اند در مقابل وسوسه استفاده از درآمد نفت و گاز در بودجه کشورشان مقاومت کنند و اسیر پدیده شوم تراز عملیاتی منفی بودجه نشوند. نروژ نمونه ممتازی در این زمینه است. ما هم در ایران بیش از دو دهه است که داریم تلاش می کنیم از مدل حکمرانی نروژ درباره درآمدهای نفتی خودمان الگو برداری کنیم. اما متأسفانه دولت ها و مجالس ما هیچ وقت به لوازم این الگو تن ندادند. من در این زمینه هم دولت و هم مجلس را مقصر می دانم. مدل صندوق توسعه ملی که رهبری به عنوان سیاست کلی نظام ابلاغ کردند، می توانست نسخه نجات بخشی برای اقتصاد ایران باشد. خاطرم هست در سال ۹۷، در همین ایام، دولت لایحه بودجه ۹۸ را آماده کرده بود. رهبری در هامش نامه رئیس جمهور نوشته بودند که این بودجه مثل بودجه سال های قبل است و اصلاً مطابق با شرایط کشور نیست. آن جا تاکید کرده بودند که بودجه باید با اصلاحات ساختاری تهیه شود. پس از آن، متاسفانه این واژه اصلاحات ساختاری مثل همه واژه های خوبی که در کشور ما مطرح می شود، دستمایه بحث های سیاسی خسته کننده و بی پایه شد. اصلاح ساختاری بودجه در یک کلمه عبارت است از حذف یا کاهش قابل توجه تراز عملیاتی منفی بودجه. از زمانی که رهبری به دولت و مجلس تکلیف کردند که باید اصلاحات ساختاری در بودجه اعمال شود تا الان، بودجه ۹۸ و ۹۹ و ۱۴۰۰ را داشته ایم اما کمترین اثری از اصلاحات ساختاری در بودجه نمی بینیم. لایحه بودجه ۱۴۰۰ از حیث کسری تراز عملیاتی، از بودجه ۹۸ قطعاً بدتر است. یعنی ما برای اصلاح ساختار هیچ کاری نکرده ایم. اصلاح ساختار این نیست که ما شکل و شمایل تنظیم سند بودجه را تغییر دهیم. اصلاح ساختار یعنی تراز عملیاتی منفی بودجه را برطرف کنیم. هر وقت به تراز عملیاتی صفر یا مثبت رسیدیم، با اطمینان می توانیم بگوییم اصلاح ساختار انجام شده است.

برگردم به سوال شما. اصلاً چرا تراز عملیاتی بودجه ما منفی است؟ واقعیت این است که سند بودجه، ترجمان واقعیات اقتصادی کشور است. هر کشوری که به دلیل اتکا به منابع نفت، به موضوع مهم مالیات اهمیت ندهد، پایه های مالیاتی متنوع، عدالت مالیاتی، تکنولوژی پیشرفته مالیاتی و دانش و اقتدار لازم برای جلوگیری از فرار گسترده مالیاتی را فراهم نکرده باشد، در عمل، دولتی «کم درآمد» خواهد بود؛ مثل دولت ایران. دولت ها به صورت تاریخی و البته به غلط، درآمد حاصل از فروش نفت را درآمد دولت تلقی می کردند و این باعث می شد که هم خودشان توهم کنند و هم مردم را به توهم بیندازند که دولت ایران دولتی ثروتمند و پردرآمد است. درست است که ما به برکت ذخایر زیرزمینی فراوانی که داریم، کشور ثروتمندی هستیم؛ اما دولت های ما همواره به شدت فقیر بوده‌اند. چون منابع نفت و گاز، ثروت دولت ها نیست، ثروت کشور است و مصارف خاص خودش را دارد. ثروت دولت، همان درآمدی است که عمدتاً از ناحیه مالیات به دست می آید. در سال های بعد از انقلاب هر وقت به دلیل کم شدن صادرات یا کم شدن قیمت نفت خام، درآمد حاصل از نفت کم شده، فقر درآمدی دولت آشکار شده است. با تدبیر رهبری، در برنامه پنجم توسعه تصمیم گرفتیم وابستگی و اعتیاد دولت به درآمد نفت را به تدریج کاهش دهیم و به صفر برسانیم. بر این اساس، قرار شد در اولین سال اجرای برنامه، ۲۰ درصد از درآمد نفت را به صندوق توسعه ملی بریزیم و سهم صندوق را هر سال ۳ درصد اضافه کنیم. اگر با همان دست فرمان جلو می رفتیم، در بودجه ۱۴۰۰ باید حدود ۵۰ درصد درآمد حاصل از فروش نفت را به صندوق می ریختیم. متأسفانه، در بودجه ۱۴۰۰، با پیش بینی که ما از فروش نفت داریم، این میزان به ۲۰ درصد کاهش یافته است. این نشان می دهد که ایده صندوق توسعه ملی هم نتوانسته است دولت را از اعتیاد مزمن به درآمدهای نفتی خلاص کند.

> درست است که ما به برکت ذخایر زیرزمینی فراوانی که داریم، کشور ثروتمندی هستیم؛ اما دولت های ما همواره به شدت فقیر بوده‌اند. چون منابع نفت و گاز، ثروت دولت ها نیست، ثروت کشور است و مصارف خاص خودش را دارد. ثروت دولت، همان درآمدی است که عمدتاً از ناحیه مالیات به دست می آید. در سال های بعد از انقلاب هر وقت به دلیل کم شدن صادرات یا کم شدن قیمت نفت خام، درآمد حاصل از نفت کم شده، فقر درآمدی دولت آشکار شده است

■ **سوال: پس ارزیابی شما از لایحه بودجه ۱۴۰۰ مثبت نیست؟ آیا معتقدید مجلس باید لایحه بودجه را رد کند؟**

با توضیحاتی که عرض کردم، از نظر من لایحه بودجه ۱۴۰۰ لایحه خوبی نیست و آرمان های بلندمدت ما را تامین نمی کند. این که آیا باید کلیاتش رد شود به نظر من یک بحث اقتصادی نیست؛ یک بحث استراتژیک است؛ یعنی مسئله ما الان، راهبردی است که مجلس می خواهد در مواجهه با این لایحه نامناسب در پیش بگیرد. در این زمینه مرکز پژوهش ها و دیوان محاسبات دو توصیه متفاوت به نمایندگان ارائه کرده‌اند: مرکز پیشنهاد کرده است که کلیات را رد کنیم و اگر دولت حاضر به اصلاحات اساسی نشد، بودجه را سه دوازدهم ببندیم و همین جور ادامه بدهیم تا دولت بعدی بیاید و لایحه مناسبی تقدیم کند. دیوان محاسبات این راهبرد را به نمایندگان توصیه نکرده و پیشنهاد تأیید کلیات و انجام اصلاحات توسط مجلس را داده است. همین دو دیدگاه در بین نمایندگان هم وجود دارد. من راهبرد پیشنهادی دیوان را مناسب تر می دانم. چون تقریباً مطمئن هستیم که رد کلیات، لزوماً باعث نخواهد شد که دولت لایحه خودش را دگرگون و با اصلاحات اساسی، مجدد تقدیم مجلس کند. تجربه نشان داده که در این گونه مواقع دولت تغییراتی جزئی در لایحه می دهد و به مجلس برمی گرداند. به نظر من دولت برای اصلاح ساختار بودجه در حد مقدورات فعلی کشور، انگیزه و توانایی کافی ندارد. البته دست مجلس هم در کوتاه مدت چندان باز نیست؛ چون همان طور که گفتم اصلاح ساختار بودجه بدون اصلاح ساختار اقتصاد، ممکن نیست. اما در همان حدودی که می شود تغییراتی در بودجه داد، باید فوراً و بدون فوت وقت اقدام کرد. اگر واقعاً مجلس عزمی بر این دارد که بودجه را در حد مقدورات اصلاح کند، حتی نباید یک روز اتلاف وقت کرد.

صفحه آرایی

واحد صفحه‌آرایی روزنامه خراسان
سفارش می‌پذیرد

۰۵۱۳۷۰۰۹۳۹۰
layout@khorasannews.com

آگهی مزایده ۹۹/۱

بانک صادرات ایران مدیریت شعب استان سیستان و بلوچستان در نظر دارد اموال منقول مازاد خود را از طریق مزایده عمومی به فروش برساند.
متقاضیان محترم می توانند جهت دریافت لیست و فرم شرکت در مزایده از تاریخ درج آگهی تا ساعت ۱۳ ظهر روز پنجشنبه مورخ ۱۳۹۹/۱۰/۱۱ در ساعات اداری به دایره تدارکات و ساختمان بانک صادرات واقع در زاهدان- بلوارشهید مطهری- میدان آزادی- طبقه سوم - ساختمان مرکزی- شماره یک مراجعه و در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۳۳۲۳۵۴۶۸-۰۵۴ تماس حاصل نمایند.
ضمنا آخرین مهلت پیشنهاد قیمت و تحویل اسناد مزایده به بانک روز سه شنبه مورخ ۱۳۹۹/۱۰/۲۳ساعت ۱۳میباشد . پاکتهای دریافتی از متقاضیان شرکت در مزایده در ساعت ۹ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۹/۱۰/۲۴ در کمیته معاملات بانک بازگشایی خواهد شد و متقاضیان می توانند ضمن ارائه رسید در جلسه بازگشایی حاوی پیشنهادهاشرکت نمایند.

بانک صادرات سیستان و بلوچستان

۹۹۰۷۰۵۲۷/ق

آگهی مزایده

شرکت کشت و صنعت هلال در نظر دارد یک دستگاه ماشین مزدا دوکابین دوگانه کارخانه مدل ۸۷ را از طریق مزایده به فروش برساند. متقاضیان میتوانند پیشنهادات خود را تا روز پنجشنبه ۱۳۹۹/۱۰/۰۴ به نشانی: نیشابور کیلومتر ۱۲ جاده قدیم نیشابور- سبزوار، ابتدای جاده فولاد خراسان تحویل نمایند یا جهت هماهنگی با شماره تلفن ذیل تماس حاصل فرمایند. امور بازرگانی:۰۹۱۵۳۳۸۵۰۶۳

شرکت کشت و صنعت هلال

۹۹۰۷۱۶۲۵/ش

آگهی مناقصه
شماره مناقصه ۷/۹۹/۱۱
شهرداری مشهد

شهرداری منطقه ۷ مشهد در نظر دارد پروژه: نگهداری فضای سبز بوستان طرق (سه ساله) را بصورت مناقصه واگذار نماید.

لطفا جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت www.ets.mashhad.ir مراجعه فرمایید.

(امور قراردادها و پیمانها شهرداری منطقه ۷ مشهد)

۹۹۰۷۱۶۱۶/

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی سالیانه شرکت سهامی خاص تولیدی و صنعتی فضل نیشابور (روغن نباتی سه گل خراسان) به شماره ثبت ۸۵ و شناسه ملی ۱۰۸۶۰۴۴۵۰۱۹

طبق ماده ۱۵ اساسنامه شرکت از کلیه صاحبان محترم سهام شرکت سهامی خاص تولیدی و صنعتی فضل نیشابور (روغن نباتی سه گل خراسان) دعوت می گردد در جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه شرکت که در روز پنجشنبه مورخه ۱۳۹۹/۱۰/۱۸ رأس ساعت ۱۱ صبح در محل دفتر شرکت واقع در مشهد- خیابان شهید صدر- بین صدر ۲۰ و ۲۲ کدپستی۹۱۶۷۸۵۳۸۴۵ تشکیل می گردد حضور به هم رسانند و یا نمایندهٔ تام الاختیار خود را معرفی نمایند. **دستور جلسه:** ۱-)قرائت گزارش هیئت مدیره و گزارش بازرس قانونی ۲-تصویب ترازنامه و حساب سود و زیان سال مالی منتهی به ۱۳۹۹/۶/۳۱ * ۳-تعیین حسابرس و بازرسان شرکت برای مدت یک سال ۴-تعیین حق الزحمه بازرس قانونی، حق حضور و پاداش هیئت مدیره۵-تعیین روزنامه کثیرالانتشار جهت نشر آگهی های شرکت برای مدت یک سال ۶-بررسی و تصویب پیشنهادات ضروری هیئت مدیره و تعیین خط مشی آتی شرکت ۷-) تصویب سود مورد تقسیم و اندوخته ۸-) تعیین نماینده برای ثبت صورتجلسه مجمع عمومی عادی سالیانه

رئیس هیئت مدیره شرکت محمد تنباکوچی

۹۹۰۷۱۶۵۴/ش

هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رأی شماره ۷۲۷-۹۹ مورخه۹۹۰۳/۲۴هیات به شماره کلاسه۳۸۲-۹۷ و رأی شماره ۷۳۵-۹۹ مورخه ۹۹۰۳/۲۴ هیات به شماره کلاسه ۳۸۳-۹۷ موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقردر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو بجنورد تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای ابوالفضل ایمانی فرزند رضا بشماره شناسنامه ۱۱۲۷ صادره ازبجنورد در سه دانگ مشاع از ششدانگ و خانم زهرا عیسائی فرزند بهرام به شماره شناسنامه ۳۵۵۱ صادره از بجنورد در سه دانگ مشاع از ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۶۸.۰۰ متر مربع از پلاک ۹۰۷ فرعی از ۱۶۳ اصلی واقع در اراضی پنبه زار بخش ۲ بجنورد-خریداری از مالکت رسمی شهرداری بجنورد محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید،ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۳۹۹/۱۰/۰۲
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۳۹۹/۱۰/۱۷
احمد اصغری شیروان - رئیس ثبت اسناد و املاک

۹۹۰۷۱۷۰۳/